

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **MB-RADIO, s.r.o., IČ: 285 07 959**, se sídlem Mladá Boleslav II, Havlíčkova 884, zastoupen Mgr. Janem Krátkým, advokátem v Mladé Boleslavi, Na Kozině 1438, **za účasti:** Rádio Dobrý den, spol. s r.o., (dříve KALENDÁŘ LIBERECKA), IČ: 602 79 001, se sídlem Liberec, Papírová 537, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Praha 2. Škrétova 44/6, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. CUN/2317/2011 ze dne 2. 6. 2011,

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou dne 13. 9. 2011 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání č. j. CUN/2317/2011 ze dne 2. 6. 2011, kterým

- I. Společnosti Rádio Dobrý den byla udělena licence k provozování rozhlasového vysílání programu Rádio „Dobrý den“ s využitím souboru technických parametrů Mladá Boleslav – Bradlec 103,5 MHz / 200 W, na dobu 8 let od právní moci tohoto rozhodnutí.

- II. Společnosti MB-RADIO byla zamítnuta žádost o udělení licence s využitím souboru technických parametrů Mladá Boleslav – Bradlec 103,5 MHz / 200 W.

V inkriminované věci rozhodoval před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí Městský soud v Praze již dvakrát, přičemž pokaždé zrušil rozhodnutí Rady o udělení předmětné licence. V prvním zrušujícím rozsudku 6 Ca 219/2009 konstatoval nedostatky, pokud jde o zjištěný skutkový stav. Postrádal zejména průkazné podklady ohledně tvrzení žalované o regionální provázanosti regionu Liberecka a regionu Mladoboleslavska a dále rozvedení poukazu žalované na blízkost Troj zemí a lužicko-srbské komunity. Nejvyšší správní soud v rozsudku 9 As 35/2010, jímž zamítl kasační stížnost proti rozsudku zdejšího soudu 6 Ca 219/2009, uvedl, že požadavek soudu na doložení podkladů zjištěného skutkového stavu nelze označit za nezákonný, neboť je třeba trvat na tom, aby závěry žalované byly dostatečně odůvodněny a měly oporu ve správním spisu, tj. aby nešlo o pouhá neodůvodněná tvrzení. Nezákonným neshledal ani postup, kdy Městský soud v Praze připustil materiál předložený soudem žalobcem, který byl vypracován Škodou auto, a.s.; Nejvyšší správní soud uvedl, že tento nový důkaz se zjevně vztahoval ke skutkovému stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

V rozsudku 6 Ca 219/2009 soud dále poukázal na to, že stávající informace vysílané žadatelem KALENDÁŘ LIBERECKA z regionu Liberecka (na základě rozhodnutí ze dne 26. 3. 2008 o udělení licence k provozování vysílání v libereckém regionu) by musely být ve svém rozsahu zmenšeny, aby byl dán časový prostor pro obdobné informace z Mladoboleslavska. Nejvyšší správní soud v rozsudku 9 As 35/2010 uvedl, že závěr zrušujícího rozsudku 6 Ca 219/2009 ohledně možného zmenšení rozsahu informací vysílaných v regionu Liberecka není nikterak spekulativní, neboť sama Rada v kasační stížnosti připouští, že ke zmenšení informací dojde a toto dokonce hodnotí jako přínosné pro oba regiony. Nejvyšší správní soud souhlasil s tím, že hodnocení, zda tato okolnost je či není přínosem, přísluší výhradně žalované nikoli soudu, uvedl však, že reflexe, kterou Rada zahrнула do kasační stížnosti, měla být primárně obsažena v odůvodnění rozhodnutí; stěžovatelkou zvolený postup vyžaduje podrobnějšího zdůvodnění.

Na závěry zrušovacího rozsudku reagovala žalovaná v novém rozhodnutí ze dne 30. 3. 2010 ve dvojí rovině. Jednak doplnila dokazování o vyjádření Úřadu práce v Liberci, a jednak v novém rozhodnutí více zdůraznila význam vysílání pro studenty. Žalovanou tak zůstal nepovšimnut základní argument soudu spočívající v tom, že vítězný uchazeč obdržel již licenci s tím, že bude vysílat na Liberecku o regionu Liberecka, že novou licenci bude tato původní licence změněna a pokud změněna nebude, bude se na Mladoboleslavsku vysílat o Liberecku.

Městský soud v Praze v následném rozsudku 5 Ca 146/2010 ze dne 19. ledna 2011 zrušil rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 30. 3. 2010, sp. zn./Ident.:2008/1529/zab, zn: mal/1394/2010 a konstatoval, že žalovaná uvedla, že žadatel KALENDÁŘ LIBERECKA žalovanou *přesvědčil zejména provázaností libereckého a mladoboleslavského regionu*. Provázanost libereckého regionu a mladoboleslavského regionu tedy žalovaná i v tomto rozhodnutí považuje za jednu z rozhodných skutečností, o kterou se napadené rozhodnutí opírá. Ve zrušujícím rozsudku 6 Ca 219/2009 přitom soud poukázal na již zmíněný materiál vypracovaný Škodou auto (který je založen do spisu 6 Ca 219/2009), podle kterého je v závodě zaměstnáno pouze 462 osob z Liberce, Jablonce, Českého Dubu a Hodbovic, jímž tedy byl zpochybněn údaj o počtu zaměstnanců z libereckého regionu v závodě Škoda auto, z něhož žalovaná v předchozím řízení vycházela. Žalované pak uložil,

aby si pro závěr o provázanosti obou regionů opatřila průkazné podklady a tento závěr řádně odůvodnila. Ve věci 5 Ca 146/2010 žalobce důvodně namítal, že v tomto směru žalovaná požadavkům zrušujícího rozsudku nedostála.

Městský soud v rozsudku 5 Ca 146/2010 vyjádřil názor, že žalovaná se měla v odůvodnění napadeného rozhodnutí, a to již s ohledem na zmíněný poukaz rozsudku 6 Ca 219/2009, k uvedené skutečnosti vyjádřit a uvést, v jakém rozsahu bude žadatel KALENDÁŘ LIBERECKA vysílat informace z libereckého regionu a v jakém rozsahu z mladoboleslavského regionu a řádně odůvodnit, zda, případně z jakých konkrétních důvodů považuje žalovaná pro daný region Mladoboleslavska za přínosnější vysílání částečně se týkající informací i z libereckého regionu oproti rozsahu regionálního zpravodajství, jak je ve své žádosti nabízel žalobce.

Důvodné byly podle mínění soudu i žalobní námitky vztahující se k hodnocení kritéria podle § 17 odst. 1 písm. g) zákona v případě vítězného žadatele, tj. společnosti KALENDÁŘ LIBERECKA. V této části odůvodnění žalovaná uvedla, že zejména 4. vysílací blok předpokládá umístování takto zaměřených pořadů (pořadů týkajících se menšin). Dále zmiňuje blízkost Troj zemí a lužicko-srbské komunity; ačkoliv rozsudek Městského soudu v Praze 6 Ca 219/2009 s ohledem na umístění mladoboleslavského regionu uložil žalované podrobněji rozvést odkaz na blízkost Troj zemí a lužicko-slezské komunity, žalovaná tak v napadeném rozhodnutí opět nikterak neučinila. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí rovněž není zřejmé, jakým způsobem se mladoboleslavského regionu dotýká žalovanou uváděná dohoda vítězného žadatele s komunitním střediskem Kontakt Liberec pracujícím se seniory a národnostními menšinami (zřejmě se seniory a menšinami v libereckém regionu). Přesto, že zákon výslovně stanoví jako kritérium podle § 17 odst. 1 písm. g) zákona přínos žadatele k zajištění rozvoje kultury národnostních, etnických a jiných menšin v České republice, je podle mínění soudu v případě regionálního rádia oprávněný požadavek, aby dané vysílání bylo v této oblasti přínosem rovněž, resp. především, pro území, které má být vysíláním pokryto. Zde soud poukázal na obsah protokolu o veřejném slyšení, v němž zástupce společnosti KALENDÁŘ LIBERECKA uváděl, že *naváže spolupráci i se spolky, které se zabývají menšinami v Mladé Boleslavi*. Oproti tomu žalobce, jak se uvádí i v napadeném rozhodnutí, má již nyní navázány kontakty s místními úřady, institucemi a neziskovými organizacemi. Pokud žalovaná při hodnocení žalobce z hlediska kritéria podle § 17 odst. 1 písm. g) zákona uzavřela, že žalobce dané kritérium splňuje, *byť ne v takové míře jako v případě žadatele KALENDÁŘ LIBERECKA, neboť projekt žadatele MB-RADIO s.r.o. má v tomto směru širší záběr (včetně práce se seniory)*, je tento závěr nesrozumitelný. Mínila-li žalovaná vyzdvihnout projekt žadatele KALENDÁŘ LIBERECKA, a to s ohledem na jeho stávající práci se seniory, pak, jak soud uvedl již shora, nezdůvodnila, v čem spočívá přínos stávající práce se seniory v libereckém regionu pro rozvoj menšin v mladoboleslavském regionu. Žalobní námitka, že vítězný žadatel nedoložil navázání kontaktů v mladoboleslavském regionu, je v případě hodnocení tohoto kritéria důvodná. Žalovaná v rozhodnutí tuto skutečnost nezmiňuje ani se s ní srozumitelným způsobem nevypořádává, což je podle soudu dalším nedostatkem hodnocení kritéria podle § 17 odst. 1 písm. g) zákona.

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání v inkriminované věci rozhodla potřetí, a to rozhodnutím č. j. CUN/2317/2011 ze dne 2. 6. 2011, jímž společnosti Rádio Dobrý den, dříve KALENDÁŘ LIBERECKA, byla udělena licence k provozování rozhlasového vysílání programu Rádio „Dobrý den“ s využitím souboru technických parametrů Mladá Boleslav – Bradlec 103,5 MHz / 200 W, na dobu 8 let od právní moci tohoto rozhodnutí.

Z odůvodnění rozhodnutí ze dne 2. 6. 2011 vyplývá, že vysílání úspěšného uchazeče má probíhat z jediného vysílače, že informace od uchazečů ohledně nabízených formátů nelze získávat později, než po veřejném slyšení. V novém rozhodnutí bylo vysvětleno, proč Rada akceptovala i vhodnost některých informací z Libereckého regionu, a že úspěšný žadatel doložil již navázanou významnou spolupráci s městem Mladá Boleslav a jeho prostřednictvím i s jinými městy regionu, doložil existující spolupráci s menšinami a podporu od nich právě z regionu Mladoboleslavska, kterou již realizuje a nemá jí pouze přislíbenou tak, jako žalobce. K otázce hudebního formátu poukazuje na to, že hudba tvoří ve vysílání přibližně 70% programu, a to i u neúspěšného uchazeče a na veškeré mluvené slovo pak zbývá po odečtení reklam přibližně 10-15% času. Pokud jde o studentský pořad, Rada v novém rozhodnutí vysvětlila, proč tento nabízený pořad zohledňuje, v regionu Mladoboleslavska je zcela unikátní, nenachází se ani v nabídce Českého rozhlasu, Rada jej považuje za významný též proto, že je založen zcela na bázi dobrovolnosti studentů. Z hlediska nabídky něčeho nového pak Rada posuzovala i nabízený rozsah sportovního vysílání s tím, že základní sportovní zpravodajství je obstaráno veřejnoprávním programem Českého rozhlasu.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 2. 6. 2011 z důvodu nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti při hodnocení jednotlivých kritérií a dále v tom, že skutkový stav, který vzala Rada za základ svého rozhodnutí, nemá oporu ve spisech. Namítal, že v předchozím rozsudku Městského soudu v Praze bylo Radě uloženo, aby řádně odůvodnila mj. svůj výrok ohledně hodnocení kritéria podle § 17 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb., týkající se spolupráce s menšinami, přesto v nyní napadeném rozhodnutí není tento závěr Rady řádně odůvodněn, není rovněž zřejmý a dostatečně odůvodněný rozsah z informačního zpravodajství z Libereckého regionu a z Mladoboleslavského regionu. Rada v napadeném rozhodnutí neuvedla konkrétní důvody, proč upřednostnila úspěšného uchazeče a nevyložila, v jakém rozsahu bude prezentovat informace z Liberecka a Mladoboleslavska. Podle přihlášky úspěšného uchazeče nemá jít o zcela nové rádio, ale o propojení s rádiem, které již funguje na základě existující licence. Žalobce má za to, že by tedy muselo dojít k prolínání obou udělených licencí. Naproti tomu poukázal, že formát jím nabízený má být úzce zaměřen na mladoboleslavský region. Není zřejmé, proč by tedy měli občané na Mladoboleslavsku poslouchat byť jen zčásti vysílání z Liberecka, navíc v regionu Mladoboleslavska již několik podobných rádií působí. Naproti tomu na Mladoboleslavsku chybí právě rádio specializované na tento region a k tomu žalobce právě podával svou žádost. S tím souvisí i to, že žalobce prokázal svou připravenost spolupracovat nejen s institucemi na Mladoboleslavsku, ale i s jednotlivými městy a obcemi v tomto regionu, jejichž obyvatelé mají zájem získávat právě úzce regionální informace. K závěru žalované ohledně informací ohledně sportovních utkání namítal, že jeho záměrem je nejen informovat o nejvyšších soutěžích, ale i o utkáních v rámci soutěží regionálních na Mladoboleslavsku. Poukazoval, že úspěšný uchazeč získal svou první licenci právě vzhledem k tomu, že nabídl formát úzce zaměřený na region Liberecka. K důvodům, pro které Rada preferovala úspěšného uchazeče, tedy společnost Rádio Dobrý den. Uvedl, že pokud jde o nevhodný formát, není argumentace Rady dostatečně doložená. Rada se přitom nevyjádřila k pořadům, týkajícím se výlučně Mladoboleslavska, které nabízí žalobce a nezdůvodnila, proč její úvahy nejsou relevantní. Omezila se tak jen na to, že jako rozhodující vidí zajímavý studentský pořad, ale nevysvětlila, proč by nemělo být stejně zajímavé a relevantní regionální zpravodajství. V rozporu s předchozími rozsudky Městského soudu v Praze Rada nevysvětlila, z jakého důvodu tedy preferuje formát nabízený úspěšným uchazečem na rozdíl od formátu zaměřeného úzce na Mladoboleslavsko nabízený žalobcem.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 13. 10. 2011 navrhl žalobu zamítnout s tím, že odkázal na odůvodnění svého žalobou napadeného rozhodnutí.

Městský soud v Praze nařídil ve věci jednání, které se konalo dne 15. 12. 2011, při němž účastníci řízení setrvali na svých dříve písemně vyjádřených stanoviscích.

Zástupce společnosti Rádio Dobrý den uvedl, že Rádio Dobrý den pro oblast Mladoboleslavska je koncipováno jako zcela nové autonomní rádio, které bude mít úplně novou, vlastní, mladoboleslavskou redakci a bude produkovat úzce regionálně zaměřený program, zejména se týkající dění v regionu. Do tohoto programu budou informace z Liberecka přebírány pouze minimálně, zdůraznil plánovanou spolupráci se studenty a uvedl, že se v průběhu řízení zajímali též o spolupráci s rádiem MB Rádio, nicméně bez výsledku. Formát Rádía Dobrý den bude úzce regionálně zaměřený na Mladou Boleslav.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto svým rozsudkem ze dne 15. prosince 2011, čj. 8 A 296/2011 – 40, napadené rozhodnutí zrušil.

Nicméně Nejvyšší správní soud vyhověl kasační stížnosti žalované rady, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. prosince 2011, čj. 8 A 296/2011–40, shledal nezákonným, a proto jej zrušil, zrušil svým rozsudkem ze dne 28. února 2013, č. j. 8 As 30/2012 – 31.

Podle § 17 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, při rozhodování o udělení licence Rada hodnotí

- a) ekonomickou, organizační a technickou připravenost žadatele k zajištění vysílání, včetně výsledků dosavadního podnikání žadatele v oblasti rozhlasového a televizního vysílání, pokud v této oblasti podnikal,*
- b) transparentnost vlastnických vztahů ve společnosti žadatele,*
- c) přínos programové skladby navrhované žadatelem o licenci k rozmanitosti stávající nabídky programů rozhlasového nebo televizního vysílání na území, které by mělo být rozhlasovým nebo televizním vysíláním pokryto,*
- d) zastoupení evropské tvorby (§ 42), tvorby evropských nezávislých producentů a současné tvorby (§ 43) v navrhované programové skladbě televizního vysílání, jde-li o licenci k televiznímu vysílání,*
- e) přínos uchazeče pro rozvoj původní tvorby,*
- f) v televizním vysílání připravenost žadatele opatřit určité procento vysílaných pořadů skrytými nebo otevřenými titulky pro sluchově postižené,*

g) *přínos žadatele k zajištění rozvoje kultury národnostních, etnických a jiných menšin v České republice.*

Z obsahu protokolu o veřejném slyšení ze dne 12. 5. 2009 vyplývá, že žadatel KALENDÁŘ LIBERECKA uvedl, že žádá o vysílač v Mladé Boleslavi proto, že program jeho stávajícího rádia Dobrý den se prolíná i s mladoboleslavským regionem. Je tomu tak například proto, že 1/3 zaměstnanců mladoboleslavské Škodovky podle údajů Úřadu práce v Liberci tvoří lidé dojíždějící z libereckého regionu, oba regiony mají vysokou školu zaměřenou na automobilový průmysl a rádio Dobrý den se hodně věnuje studentům. Liberecko je regionem se silným automobilovým průmyslem a oba regiony jsou si podobné i turisticky. Pro vysílání podle předmětné licence předpokládá identické schéma jako u stávajícího rádia Dobrý den, všechny stávající pořady jsou slučitelné se životem v Mladé Boleslavi a okolí. Rovněž uvedl, že mladoboleslavskému regionu bude dán *stejný prostor, informace z Mladé Boleslavi budou slyšet v Liberci* a naopak, což bude pro obě skupiny přínosné proto, že řada obyvatel se pohybuje mezi oběma městy. Dále uvedl, že do stávající spolupráce se středními školami a univerzitou v Liberci hodlá zapojit i mladoboleslavskou vysokou školu a popsal i jeden ze stávajících pořadů - „Studentský music box“. Na otázku, co je zásadním přínosem k rozmanitosti stávající nabídky, odpověděl, že tento přínos je v tom, vzbudit v lidech úctu k místu, kde žijí a pracují, součástí programu je řada pořadů, které se zaměřují na místní znalosti a místní region. Cílová skupina jeho vysílání není věkově ohraničena, lidé zájemající se o to, co se kolem děje, jsou ve všech věkových skupinách. Na otázku, jak jeho již navázané kontakty se střediskem Kontakt v Liberci a blízkost Troj zemí ovlivní vysílání pro menšiny v regionu Mladé Boleslavi, žadatel odpověděl, že *naváže kontakty i se spolky, které se zabývají menšinami v Mladé Boleslavi*, bude se snažit oba regiony spojit i výměnou zkušeností. Hlavní prioritou je důsledně se věnovat regionu, což v ostatních rádiích chybí a přinášet pozitivní regionální zprávy.

Žalobce do protokolu o veřejném slyšení ze dne 12. 5. 2009 na otázku, co je základním přínosem k rozmanitosti stávající nabídky, uvedl, že již hudba tvoří základní rozdíl oproti tomu, co je v regionu nabízeno; žalobce nabízí hudební formát AC, který v regionu chybí. Dále jsou zásadním přínosem pořady zaměřené na menšiny v regionu, například Škodovka zaměstnává část zahraničních zaměstnanců zejména ze Slovenska (připravovaný pořad Slovensky nejen pro Slováky), vysílán bude i pořad ve spolupráci s neziskovou organizací pro lidi, kteří mají problémy, např. pro Romy (připravovaný pořad Společný svět, který by fungoval na bázi jakési poradny), pořad takového typu v regionu schází. Přínosem jsou i sportovní přímé přenosy, dále např. i pořad Hity Mladoboleslavska, kde se uplatní začínající umělci, pořady tohoto typu rovněž nejsou v regionu k dispozici. Jeho cílová skupina je primárně 30-49 let, sekundárně 25-55 let. Dále uvedl, že dokonale zná prostředí a již má navázány styky a fungující vazby. V příloze č. 2 k žádosti předložil tento žadatel dopisy řady subjektů, v nichž je vyjádřena podpora a připravenost spolupracovat s rozhlasovou stanicí MB RÁDIO (např. Jekhetani Luma-Společný svět o. s. poskytující sociální služby ohroženým osobám, vyjádřilo připravenost spolupracovat v rámci pořadu obsahujícího poradnu a informační servisu pro tyto osoby s poukazem na to, že půjde o první takto zaměřený pořad v regionu, Hasičský záchranný sbor uvítal informace obyvatelům při nehodách, záplavách apod., Policie ČR uvítala dopravní informace, atd.)

Kritéria, která Rada při rozhodování o udělení licence hodnotí, jsou stanovena v § 17 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. Jedná o kritéria, která nejsou aritmeticky ověřitelná. Podle § 18 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. rozhodnutí o udělení licence obsahuje výrok o udělení

licence jednomu ze žadatelů o licenci a o zamítnutí žádostí ostatních žadatelů, odůvodnění, které obsahuje kritéria, na základě kterých byla licence udělena žadateli o licenci a zamítnuty žádosti všech ostatních účastníků řízení, a poučení o opravném prostředku. Podle § 66 zákona č. 231/2001 Sb., nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se (s výjimkami, které na danou věc nedopadají) v řízení podle správního řádu. Ze základních zásad správního řízení vyplývá, že z odůvodnění musí být zřejmé, z jakých důvodů byla licence jednomu ze žadatelů udělena a dalším nikoliv, Rada je povinna hodnotit podklady, které byly jednotlivými žadateli předloženy a vypořádat se s obsahem žádostí. Rozhodné skutečnosti musí zhodnotit jednak z hlediska naplnění jednotlivých kritérií v případě toho kterého žadatele a jednak ve vztahu k ostatním žadatelům. V odůvodnění rozhodnutí je nezbytné nejen uvést, jakým konkrétním způsobem naplnil to které zákonné kritérium vítězný účastník, ale je nezbytné uvést i to, z jakých konkrétních důvodů dané kritérium naplnil v míře vyšší, než žadatel neúspěšný. Teprve při splnění těchto požadavků lze mít za to, že úvaha byla úplná a že má základ ve shromážděných podkladech.

V případě rozhodnutí vydaného na základě správního uvážení přísluší soudu přezkoumávat pouze to, zda správní orgán nepřekročil zákonem stanovené meze správního uvážení nebo správní uvážení nezneužil (§ 78 odst. 1 soudního řádu správního). Správní orgán je oprávněn rozhodnout podle vlastního uvážení, pokud a nakolik mu zákon poskytuje oprávnění za určitého skutkového stavu rozhodnout různým způsobem (vybrat jedno z několika možných a přípustných řešení). Soud je pak oprávněn (a zároveň povinen) zkoumat, zda správní orgán nevybočil z prostoru vyhrazeného mu zákonem, není však oprávněn nahrazovat uvážení správního orgánu svým vlastním ani zkoumat účelnost vydaného rozhodnutí. Úkolem přezkumného soudu tak je posoudit, zda žádosti účastníků byly hodnoceny z hlediska stejných kritérií a zda žalovaná v potřebné míře hodnotila a uvažila o všech skutečnostech, které jsou patrné z podaných žádostí a podkladových materiálů.

Nejvyšší správní soud v rozsudku čj. 8 A 296/2011–40 nepřisvědčil názoru Městského soudu v Praze, že rozhodnutí žalované je nepřezkoumatelné. Žalovaná dostala pokynu Městského soudu v Praze, vyslovenému v rozsudku čj. 5 A 146/2010–51, a vymezila, jaký podíl vysílání budou tvořit informace o Mladoboleslavsku. Na str. 7 svého rozhodnutí uvedla, že *„to neznamená, že se ve vysílání zpravodajství neobjeví také informace z Liberecka (resp. informace podstatné i pro dění na celém území České republiky), avšak převážný podíl budou tvořit informace zaměřené na Mladoboleslavsko.“* Toto odůvodnění nebylo zcela přesné. Během veřejného slyšení dne 12. 5. 2009 zástupce osoby zúčastněné na řízení (resp. jejího právního předchůdce) uvedl, že *„předpokládáme stejné schéma a že bude dán stejný prostor i mladoboleslavskému regionu.“* Odlišné tvrzení, kterým by osoba zúčastněná na řízení změnila či popřela svůj původní předpoklad, není ve správním spise obsaženo. Vítězný žadatel zřejmě předpokládal totožný podíl informací o Mladoboleslavsku a Liberecku, nikoliv převážný podíl informací o Mladoboleslavsku. Spatřoval tedy výhody svého projektu v prolínání informací z obou regionů, protože tyto oblasti jsou v mnoha ohledech propojeny. Dílčí pochybení žalované Rady v nepřesnosti odůvodnění však nevedlo k nezákonnosti jejího rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud připomenul, že Rada rozhoduje v licenčním řízení na základě správního uvážení (viz např. rozsudek čj. 3 As 24/2004–79, č. 739/2006 Sb. NSS), které podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem.

Rada řádně a přezkoumatelně zdůvodnila, jakým způsobem programy žalobce a osoby zúčastněné na řízení naplnily jednotlivá kritéria uvedená v § 17 odst. 1 zákona o vysílání a proč v licenčním řízení uspěla osoba zúčastněná na řízení. Podle názoru Rady byl její projekt vhodnější z hlediska § 17 odst. 1 písm. c) a g) zákona o vysílání, tj. kritéria přínosu programové skladby k rozmanitosti stávající nabídky programů rozhlasového vysílání na území, které by mělo být rozhlasovým vysíláním pokryto, a kritéria přínosu k zajištění rozvoje kultury národnostních, etnických a jiných menšin v České republice.

Z hlediska § 17 odst. 1 písm. c) zákona o vysílání Rada považovala za stěžejní následující prvky žádosti osoby zúčastněné na řízení. Program Rádio „Dobry den“ (1) přinese v daném regionu nové programové prvky spočívající v kombinaci širokého záběru posluchačů, úzké vazby na region a nezužujícího hudebního formátu, (2) bude klást důraz na zpravodajské informace z regionu Mladoboleslavsko, ale ve vysílání se objeví i informace z Liberecka, což přinese „*pozitivní synergické efekty*“, protože regiony Liberecko a Mladoboleslavsko jsou historicky, průmyslově a turisticky spjaté, (3) nabídne jedinečný studentský pořad „Student Music Box“, který se velmi osvědčil ve vysílání provozovaném osobou zúčastněnou na řízení na základě licence z roku 2008, ve vysílání provozovaném na základě posuzované licence bude spolupracovat se studenty z Mladoboleslavska. Rada příznivě hodnotila i skutečnost, že osoba zúčastněná na řízení dlouhodobě působí v oblasti vyhledávání a předávání informací z kulturního, sportovního, společenského a praktického života. Vítězný žadatel doložil tuto činnost emailovou korespondencí s tiskovým oddělením města Mladá Boleslav. V žádosti o licenci rovněž uvedl, že je vydavatelem měsíčníku pro kulturu, sport a společenský život s názvem „Kalendář Liberecka“ a čtvrtletníku „V“ informujícího o běžných i neobvyklých místech, lidech, zajímavostech.

Rada popsala programovou nabídku žalobce a porovnála její přínos s programovou skladbou Rádía „Dobry den“. Zjistila, že hudební formát AC, který nabídl žalobce, je v regionu již zastoupen, a sportovní přenosy a zpravodajství na daném území vysílá program ČRo 1 Radiožurnál (byť ne v takové míře, jakou předpokládal žalobce). V programu MB-RADIO se nadto nevyskytl natolik silný a jedinečný bod, jaký nabídl vítězný žadatel, a to studentský pořad „Student Music Box“. Rada uzavřela, že přínos programové skladby žalobce k rozmanitosti stávající nabídky programů rozhlasového vysílání by byl tudíž jen částečný. Kombinace shora uvedených stěžejních bodů žádosti osoby zúčastněné na řízení naopak přesvědčila stěžovatelku, že program Rádio „Dobry den“ naplnil kritérium podle § 17 odst. 1 písm. c) zákona o vysílání ve vyšší míře než projekt žalobce.

Nejvyšší správní soud nepřisvědčil Městskému soudu v Praze, že se žalovaná Rada nevypořádala s programovou nabídkou žalobce zahrnující pořady „Hity Mladoboleslavsko“, „Hlas Mladoboleslavsko“, atp. Pořad „Hity Mladoboleslavsko“ (podporující místní amatérské nebo začínající hudební skupiny a interprety) Rada zohlednila a příznivě hodnotila v rámci kritéria podle § 17 odst. 1 písm. e) zákona o vysílání, tj. přínosu uchazeče pro rozvoj původní tvorby. Ostatní žalobcem navrhované programy Rada upozadila s ohledem na jedinečný studentský pořad, který nabídl vítězný žadatel. Rada přitom řádně ozřejmila jeho přednosti a přínos. Vzhledem k tomu, že tento pořad měl zcela odlišný obsah a zaměřoval se na odlišnou skupinu posluchačů než pořady nabízené žalobcem (např. pořad „Hlas Mladoboleslavsko“ či pořad přispívající k informovanosti o Evropské unii), Rada mohla jen obtížně hodnotit přínosnost či vhodnost těchto programů podle objektivně měřitelných kritérií. Jejich vzájemné posouzení spadalo do rámce správního uvážení žalované Rady.

Při posuzování kritéria uvedeného v § 17 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání Rada považovala za dostačující příslib osoby zúčastněné na řízení spolupracovat s neziskovými organizacemi zaměřujícími se na práci s obyvateli ohroženými sociálním vyloučením a organizacemi pečujícími o národnostní menšiny a cizince. Rada rovněž zohlednila příslib spolupráce se Sborem Jednoty bratrské v Mladé Boleslavi. Ve vztahu k žádosti žalobce Rada vzala v úvahu příslib (již předjednané) spolupráce s místními úřady, institucemi a neziskovými organizacemi. Žalobce zamýšlel zahrnout do svého programu pořad „Slovensky, nejen pro Slováky“, který by se zaměřoval na zahraniční, zejména slovenské zaměstnance v regionu, a pořad „Společný svět“, který by byl připravován ve spolupráci s občanským sdružením Jekhetani Luma – Společný svět, o. s., a který by se dotýkal romské otázky.

Po srovnání uvedených návrhů žadatelů o licenci Rada uzavřela, že kritérium podle § 17 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání lépe naplňuje osoba zúčastněná na řízení, protože již působí v oblasti získávání a zpracovávání informací týkajících se menšin a má s touto činností zkušenosti (srov. záznam z veřejného slyšení ze dne 12. 5. 2009, str. 7). Rada tak upřednostnila *„reálné působení oproti příslibům spolupráce“*.

Nejvyšší správní soud shledal, že rozhodnutí žalované Rady obstálo z hlediska rozsahu soudního přezkumu správního uvážení. Rada postupovala v souladu se zákonem o vysílání a správním řádem, nedopustila se žádného procesního pochybení. Odůvodnění rozhodnutí Rady je logické a srozumitelné. Jsou z něj jasně seznatelné úvahy, které vedly Radu k přesvědčení, že osoba zúčastněná na řízení lépe naplnila požadavky zákona o vysílání.

Rada dostala požadavků, které jsou kladeny na odůvodnění rozhodnutí o udělení licence ustanovením § 18 odst. 3 zákona o vysílání a judikaturou Nejvyššího správního soudu, který např. v rozsudku č.j. 7 As 10/2005 – 298 zdůraznil, že z odůvodnění rozhodnutí o udělení licence *„musí být zřejmé a přezkoumatelné, jak každé z kritérií stanovené pro udělení licence naplnil každý z žadatelů, a proč Rada pro rozhlasové a televizní vysílání licenci udělila, resp. neudělila“*, anebo rozsudek čj. 4 As 34/2004-54, podle něhož z odůvodnění musí rovněž vyplývat, *„z jakých důvodů nebyla tato kritéria naplněna žadatelem, případně proč byla ostatními žadateli naplněna méně než úspěšným žadatelem“*.

Žalovaná Rada tedy nevybočila z mezí správního uvážení, ani jej nezneužila, své úvahy přezkoumatelně zdůvodnila, a proto soud do jejího správního uvážení nezasáhl. Posuzovaná licence je novou licenci. Kmitočet, který měl být „obsazen“ v rámci licenčního řízení, nebyl „dokrývacím kmitočtem“ s nedostatečnou bonitou, kterou by vedl pouze ke zlepšení signálu na daném území. Jednalo se naopak o kmitočet, který měl na tomto území vést k samostatnému pokrytí vysílacím signálem (srov. rozsudek čj. 8 As 61/2005 – 91). Proto Rada vyhlásila samostatné licenční řízení, jehož výsledkem bylo vydání nové licence. Byť tedy osoba zúčastněná na řízení bude vysílat na Mladoboleslavsku ve stejném časovém rozsahu a ze stejného zařízení (což Rada připustila i v kasační stížnosti proti rozsudku městského soudu čj. 6 Ca 219/2009 – 68) jako dosud v Libereckém regionu, bude k tomu oprávněna na základě nové licence.

Městský soud v Praze byl ve svém rozhodování vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí (§ 110 odst. 4 soudního řádu

správního), přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku není kasační stížnost přípustná (§ 104 odst. 3 písm. a) soudního řádu správního).

V Praze dne 8. října 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová